
I. *Florum Geometricorum Manipulus Regiae Societati exhibitus à D. Guidone Grandi Abate Camaldulensi, Pisani Lycæ Mathematico, R. S. S.*

SUOS Geometria hortos habet, in quibus æmula (an potius magistra?) naturæ ludere solet, sua ipsius manu flores elegantissimos serens, irrigans, enutriens, quorum contemplatione cultores suos quandoque recreat, ac summa voluptate perfundit. Hos inter bonis avibus & ipse quondam admissus, nonnullos decerpfi flores, vario frondium numero coronatos, quandoque & infinitis foliis sibi per inumeros gyros circumpositis elegantissimè compactos, quorum exiguum hunc saltem manipulum vobis, Viri Clarissimi, offere statui, ut meum vobis obsequium aliquo arguento testatum facerem. An naturæ industria simili fortasse artificio florum, fruticum, arborum folia construere satagat, tali proportione succi nutritii motum temperans, ac dirigen, ut eadem frondium figura dimonet, quales in variis ejusmodi florum geometricorum foliis, juxta varias leges, quibus describuntur. observare licet, Philosophis discutiendum, ac decidendum relinquo, præcipue verò solertissimis naturæ indagatoribus, qui magni *Neutoni* exemplo naturales leges ex profundioris Geometriæ principiis repetendas sibi meritò persuadent, quibus utique illustrissimus cætus vester, præ aliis maximè abundat. Valete.

L 11

DE-

DEFINITIONS.

I. *Flores Geometricos* generatim appello quaslibet figuræ curvæ quadam per aliquot foliorum, sese ab uno centro expandentium, perimetrum recurrente circumscriptas, quales exhibent Figuræ 1, 2, 3, 4, 5; quos quidem flores, pro numero foliorum, bifolios, trifolios, tetrafolios, pentafolios, exafolios, &c. licebit nuncupare.

II. Cùm porrò innumeris modis ejusmodi flores generari possint, eam genesim hic speciatim consideramus, quæ per ramos a centro floris prodeentes, æquales verò sinubus angulorum, iis angulis, quos cum data positione linea rami comprehendunt, in data aliqua ratione proportionalium, procedit: cuiusmodi curvas *Rhodoneas* dudum appellavimus, eamque proportionem *Rhodoneæ* cuilibet propriam dicimus.

III. *Rhodoneam simplicem* appellamus, quæ una circulatione perficitur, *duplicem* quæ dupli, *triplicem* quæ triplici, & sic deinceps pro numero circulationum.

Itaque ad Rhodonearum descriptionem assumpto quolibet circulo, cuius centrum C (*Vid. Fig. 6, & 7.*) & ducto ubilibet radio CD ad radium positione datum CA utcunque inclinato, sit angulus ACD ad angulum ACG (five arcus AD ad arcum AG) in data ratione a ad b, ductoque sinu GH, fiat CI æqualis GH; erit punctum I ad Rhodoneam supra definitam.

Ejusmodi Rhodonearum proprietates præcipuas enucleabimus, nec non spatio, & perimetros breviter dimetiemur sequentibus propositionibus.

PROPOSITIO I.

Si fuerit arcus E A ad quadrantem A F (sive angulus E C A ad rectum) ut a ad b , erit E C unus e maximis ramis Rhodoneæ, sive erit E apex unius ex ejus foliis. (*Vid. Fig. 6, & 7.*)

Nam ex descriptione patet, ponendum esse ramum C E æqualem F C sinui quadrantis A F, qui omnium sinuum est maximus.

PROPOSITIO II.

Quodlibet folium Rhodoneæ circa axem C E hinc inde æquali, uniformi, & simili expansione spargitur.

Factis enim hinc inde æqualibus angulis E C M, E C D, ob arcus æquales interceptos E M, E D, si fuerit arcus A M ad A N, ut A E ad A F, ut A D ad A G, nempe in data ratione a ad b , etiam residua E M, F N, itemque E D, F G in eadem ratione erunt, adeoque cum antecedentia E M, E D æqualia sint, etiam consequentia F N, F G invicem æquabuntur, uti & residua ad quadrantes N K, G A, quorum sinibus cum æquari debeant rami Rhodoneæ C L, C I, & ipsi æquales erunt; quare ab axe C E hinc inde æquali, & uniformi expansione spargitur quodlibet folium Rhodoneæ. Quod erat, &c.

COROLLARIA.

I. Ob æquales arcus E M, E D fit A E medius Arithmeticus inter A M, A D, qui intercipiunt æquales ramos Rhodoneæ; ideoque horum summa illius duplum adæquat, sive æquatur toti A E P arcui sectoris circumscribentis unum Rhodoneæ folium.

II. Hinc etiam arcus M P æquatur A D.

III. Et eorundem arcum A M, A D summa ad semiperipheriam A N K est in data ratione a ad b , quam habet A E ad quadrantem A F.

IV. Et sector A P C Rhodoneæ circumscriptus, est ad semicirculum in eadem data ratione a ad b , quam habet arcus A P, sive summa duorum A M, A D ad semiperipheriam A N K.

P R O P O S I T I O III.

Numerus foliorum, quibus integra Rhodonea simplex compingitur, est ad unitatem, ut $2b$ ad a .

Tot enim folia emergunt ex hac descriptione, quot sectores unicuique folio circumscripti, intra circulum disponi possunt; sed quilibet sector est ad semicirculum, ex Coroll. 3. præced. ut a ad b , adeoque ad circulum ut a ad $2b$, quare numerus foliorum in una circulatione est ad unitatem ut $2b$ ad a . Quod erat, &c.

C O R O L L A R I A.

I. Hinc Rhodoneam simplicem describere possumus, quæ datum foliorum numerum m , puta sex, complectatur, si nempe pro ratione a ad b assumatur ratio 1 ad $\frac{m}{2}$ (in casu proposito 1 ad 3) quomodo erit $2b$ ad a , ut m ad 1 (in proposito ut 6 ad 1) adeoque prodibit datum foliorum numerus m .

II. Sed & Rhodoneam duplice, triplice, quadruplicem, &c. eadem arte componemus, dato foliorum numero in se recurrentem, si nimis pro Rhodonea duplice

duplici sumatur ratio 1 ad $\frac{m}{4}$, existente dato numero

m impari, alias prodiret Rhodonea simplex subduplo foliorum numero, quæ in secunda circulatione sibimet superponeretur, per eadem foliorum vestigia recurrens.

Pro Rhodonea triplici ratio 1 ad $\frac{m}{6}$, dummodo numerus

m non sit per 3 divisibilis, alias iterum simplex Rhodonea prodiret subtriplo foliorum numero contenta. Similiter pro quadruplici Rhodonea ratio 1 ad $\frac{m}{8}$ inserviet,

dummodo numerus m sit impar, alias Rhodonea simplex, aut duplex, ut antea oriretur; oportet enim in prima circulatione respectu Rhodoneæ duplicitis haberi integrum aliquem foliorum numerum cum $\frac{1}{2}$ alterius folii, respectu triplicis cum $\frac{2}{3}$, vel $\frac{2}{3}$ folii, respectu quadruplicis cum $\frac{1}{4}$, vel $\frac{1}{4}$ alterius folii atque ita pariformiter in aliis.

P R O P O S I T I O IV.

Si ratio a ad b non sit numeris effabilis, sed arcus DA,
GA fint incommensurabiles, innumera folia sibimet
per infinitas circulationes advoluta circumponentur.

Quælibet enim circulatio, præter certum foliorum integrorum numerum, partem folii suo toti incommensurabilem comprehendet, nec unquam ad idem punctum descriptio revertetur, adeò ut æquatio ejusmodi curvæ infinitorum sit graduum. (*Vid. Fig. 5.*)

P R O P O S I T I O V.

At si ratio a ad b fuerit dupla, prodibit Rhodonea unifolia.

Nam

Nam ex *Prop. 4.* multitudo foliorum est ad unitatem ut $2b$ ad a ; sed in hoc casu a est 2, & b est 1, quare multitudo foliorum est ad unitatem ut 2 ad 2, sive ut 1 ad 1; adeoque numerus foliorum est unitas. Et sane arcus EA, qui fit ad quadrantem AF ut a ad b , nempe in ratione dupla, est semiperipheria, adeoque semicirculus est sector AFE circumscriptus semifolio, cuius axis EC ex *Prop. prima*, ideoque integro folio circulus integer circumscribitur.

C O R O L L A R I A.

I. Facilis est hujusmodi Rhodoneæ unifoliæ descrip^{tio}, si super radio EC describatur semicirculus, & ducta chorda ESD, in radio CD ponatur CI æqualis intervallo CS; nam cum CS sit sinus anguli CES ad radium CE computatus, ejusque anguli duplus sit ACD, erit ramus CI ad Rhodoneam rationis duplæ, juxta genesim præmisam.

II. Unde etiam, si centro C, quolibet intervallo CS, in dicto semicirculo arcus PS describatur, & tantundem extendatur in I, ut sint arcus PS, SI æquales, erit punctum I ad Rhodoneam; quippe CS perpendicularis chordæ ED bifariam secat in præcedenti descriptione angulum ECD; cumque sit CM æqualis CS, punctum I est in arcu circulari, centro C per I, & S transeunte, qui continuatus in P remanet bifariam sectus in S.

III. Et hinc patet, hanc Rhodoneam duplam esse circuli super diametro EC descripti, ob quoslibet arcus ISP duplos ipsorum SP, indeque dimidiam circumscripti circuli, cuius diameter EA; id, quod consonat infra generaliter demonstrandis *Prop. octava*.

PROPOSITIO VI.

Ubi ratio a ad b est æqualitatis, efficitur Rhodonea bifolia, quæ nihil aliud est, quæm duplex circulus subduplæ diametri ad diametrum circuli, qui Rhodoneæ circumscribitur. (*Vid. Fig. 9.*)

Nam ratio $2b$ ad a erit ratio dupla, ergo ex *Prop. quarta* multitudo foliorum dupla erit unitatis: & sive descripto circa radium F C, velut diametrum, semicirculo, quoniam ramus Rhodoneæ C I debet in hoc casu æquari sinui ipsiusmet arcus A D, utique punctum I ad peripheriam dicti semircirculi pertinget, adeoque duplex circulus, circa radios F C, C V, velut diametros, descriptus, erit locus talium ramorum, id est, Rhodoneam ipsam bifoliam constituet.

COROLLARIUM.

Etiam hic constat Rhodoneam bifoliam dimidiari esse circuli circumscripti, atque adeo æqualem unifolia Rhodoneæ præcedentis propositionis.

PROPOSITIO VII.

Quodlibet folium Rhodoneæ est ad quadrantem circularem ut a ad b .

Ductis enim radiis infinitè proximis C I D, C i d, & ductis sinibus G H, g b correspondentibus, nempe æquantibus (*Vid. Fig. 10, & 11.*) ramos interceptos C I, C i, descriptoque concentrico arcu I R, patet fore elementum C I i semifolii Rhodoneæ ad elementum G H b g quadrantis, ut $\frac{1}{2}$ arcus I R ad H b, eo quod bases C i, g b trianguli elementaris C i I, & rectanguli elementaris g b H G æquentur; ergo duplum ipsius C I i ad G H
b g

bg est ut integra RI ad Hb , nempe in ratione composita ex RI ad Dd , & Dd ad Gg , & Gg ad Hb ; sed quia Gg ad Hb (ex theoria infinitè parvorum) est ut radius Cg ad sinum gb , nempe ut CD ad CI , vel Dd ad RI , ratio Gg ad Hb elidit æqualem sibi reciprocam RI ad Dd ; quare supereft, ut ratio RI ad Hb eadem sit, quæ Dd ad Gg ; sed hæc eadem est quæ a ad b , cum in tali ratione sint, tam AD ad AG , quam Ad ad Ag , adeoque & residua eandem rationem fervent; ergo RI ad Hb , sive duplum elementare spatium CIi ad elementum quadrantis $GHbg$, est in dicta ratione a ad b , & hoc semper; igitur duplum semifolii CIE , nempe integrum folium Rhodoneæ, est ad quadrantem, ut a ad b ; Quod erat, &c.

C O R O L L A R I A.

I. Hinc semifolium CIE ad quadrantem est ut $\frac{1}{2}a$ ad b , (sive ut a ad $2b$.

Item segmentum Rhodoneæ CIi ad semifsegmentum circuli Agb est in eadem ratione a ad $2b$.

P R O P O S I T I O VIII.

Quodlibet folium Rhodoneæ medietas est sectoris circularis sibi circumscripti, & integra Rhodonea simplex medietas circuli, duplex duorum, triplex trium circulorum, &c.

Nam ex *precedente* quodlibet folium est ad quadrantem ut a ad b , ideoque ad semicirculum ut a ad $2b$, sed ex *Coroll. 4. Prop. 2.* semicirculus ad sectorem folio circumscriptum est ut b ad a ; ergo ex æquo perturbatè quodlibet folium est ad circumscriptum sectorem, ut b ad $2b$, scilicet in ratione subdupla; quare & omnia folia

folia Rhodoneæ ad omnes circumscriptos sectores, id est Rhodonea simplex ad circulum, duplex ad duos circulos, triplex ad tres, &c. in eadem subdupla ratione erit.

Aliter. Numerus foliorum ex *Prop. 3*, est ad unitatem, ideoque Rhodonea ipsa ad unum folium (si est simplex) ut $2b$ ad a ; sed folium est ad quadrantem circuli, *ex præc.* ut a ad b , ergo Rhodonea simplex est ad quadrantem circuli ut $2b$ ad b , scilicet in ratione dupla; quare simplex Rhodonea æquatur semicirculo. Similis discursus Rhodoneis duplicibus, & triplicibus applicari potest; nam in illis numerus foliorum est ad unitatem ut $4b$ ad a , in his verò ut $6b$ ad a , &c.

C O R O L L A R I A.

I. Quælibet Rhodonea simplex cuilibet simplici Rhodoneæ eidem circulo inscriptæ æqualis est, quounque foliorum numero constet, semper enim æqualis est spatio ejusdem semicirculi.

II. Item quælibet Rhodonea duplex cuilibet duplici, & quælibet triplex cuivis triplici æqualis est, ob eandem rationem; quippe illa species est semper circulo æqualis, hæc sequicirculo; & sic de aliis. Oportet autem in duplici, aut triplici Rhodonea computare spatia foliorum, quæ sibi superponuntur, tanquam distincta essent.

P R O P O S I T I O IX.

Bifariam secto angulo ECA, quem axis folii Rhodoneæ cum tangente CA continet, per rectam CD, & ramo CI descripto arcu circulari IST, erit lunula TEI quadrabilis, nempe ad quadratum radii, ut a ad $4b$. (*Vid. Fig. 12.*)

M m m

Cum

Cùm sit enim quadrans F A ad A E, ut A G ad A D, qui est ipsius A E semislis, erit A G medietas quadrantis, ergo quadratum radii C G, vel C D, duplum est quadrati sinus G H, sive rami C I; ideoque sector S C I ad sectorem E C D similem, ut 1 ad 2; sector vero E C D ad F C G est ut a ad b ; hæc enim est ratio arcuum E D, G F, ut eadem est integrorum E A, F A, & ablatorum A D, A G; ergo ex æquo sector S C I ad sectorem F C G erit ut a ad $2b$, nempe ut semifolium C I E ad quadrantem F G A C, vel ut segmentum Rhodoneæ C I ad segmentum A G H, vel ut residuum C E I C ad residuum F G H C, quare etiam reliquum semifolii S E I est ad reliquum triangulum C H G, aut tota lunula ad quadratum C H G P, in eadem ratione a ad $2b$, & ad quadratum radii C G, quod prædicti quadrati est duplum, erit ut a ad $4b$. Quod erat, &c.

C O R O L L A R I A.

I. Cùm numerus foliorum Rhodoneæ simplicis sit ad unitatem, adeoque etiam summa omnium lunularum, quas integra peripheria radio C T descripta abscondit, ad unam lunulam T E I, ut $2b$ ad a ; ipsa vero lunula ad quadratum radii ut a ad $4b$, patet esse summam dictarum lunularum ad quadratum radii ut $2b$ ad $4b$, nempe subduplicem; hoc est summam talium lunularum æquare quadratum ipsum G H C P quadranti inscriptum.

II. Unde summa lunularum, ex una Rhodonea per dictam peripheriam abscissarum, æquatur summae lunularum ex qualibet alia Rhodonea, quotcunque foliorum fuerit, eidem circulo inscripta similiter determinatarum.

III. Cum

III. Cum ejusdem sectoris ECA medietas sit tam semifolium EIC, quam sector ECD, velEDA, nec non sector CSV, fiunt segmentum CI æquale trilineo EID, & semifilula ISI trilineo CIV æqualis, quod propterea erit pariter quadrabile, utpote ad triangulum CGH in data ratione a ad b .

IV. Et summa horum trilineorum in qualibet Rhodonea pariter ejusdem erit quantitatis, utpote summæ lunularum ejusdem, vel cujuscunque alterius Rhodoneæ simplicis eidem circulo inscriptæ semper æqualis.

V. Adeoque si illa triangularia foliorum Rhodoneæ interstitia pro foliis computentur, flos inde totidem foliorum perfectè quadrabilis exurget, ut in *Fig. 13.*

PROPOSITIO X.

Ad quodlibet Rhodoneæ punctum I tangentem ducere.

Factum jam fit ; ductaque ramo IC (*Fig. 14, 15.*) perpendicularis CM, conveniat cum tangente IM in M ; & radio CI arcus IR infinitè parvus describatur usque ad alium ramum Ci infinitè proximum, fintque ramis CI, Ci æquales sinus GH, gb, & circuli tangens GL occurrat diametro in L. Erit ergo IC ad CM ut iR ad RI, nempe in ratione composita ex iR, seu gO, ad OG (hoc est gb, vel iC, ad bL) & OG, sive HB, ad RI (quæ ex *Prop. 7.* est eadem rationi b ad a) quare iC ad CM erit in ratione composita ex iC ad bL, & ex b ad a ; sed eadem ratio iC ad CM componitur quoque ex iC ad bL, & bL ad CM ; ergo oportet rationem bL, sive HL, ad CM esse datam, scilicet eam, quæ b ad a, ideoque si fiat, ut b ad a, ita subtangens circuli HL ad

CM ramo CI perpendicularem, juncta MI erit tangentis Rhodoneæ in puncto I; Quod erat faciendum.

C O R O L L A R I A.

I. Si fiat ut a ad b , ita CH ad CN ramo perpendicularem, juncta NI erit curvæ Rhodoneæ normalis; nam quia HL ad CM est ut b ad a , & CH ad CN ut a ad b , erit HL ad CM ut reciprocè CN ad CH; & ideo rectangulum MCN æquabitur rectangulo LHC, id est, quadrato GH, vel quadrato rami CI; ergo juncta NI est tangenti MI, seu curvæ Rhodoneæ in puncto I, perpendicularis.

II. Patet, tangentes angulorum CIM, & LGH, vel GCA semper esse in data ratione a ad b .

P R O P O S I T I O XI.

Si fiat ut b ad a , ita radius AC ad CQ, & semi-axibus FC, CQ describatur quadrans ellipsis FVQ, erit ejus perimetrum æqualis perimetru semifolii Rhodoneæ ECI, & partes partibus correspondentibus. (*Vid. Fig. 16, & 17.*)

Erit enim ubique etiam GP ad VP, vel gp ad up in eadem ratione, quæ est AC ad CQ, id est, b ad a ; quare & residua GO, VX in eadem ratione erunt. Quod si infinitè proximæ sint PG, pg , GH, gb , & correspondentes CI, Ci cum arcu infinitè parvo IR, quoniam IR ad Hb, vel GO ex *Prop. 7.* est ut a ad b , in qua etiam ratione erit VX ad eandem GO, patet ipsas IR, VX æquales fore; cum ergo & sint æquales RI, VX (ob æqualitatem quarumvis CI, GH, vel TV, nec non Ci, gb , tu) patet subtensas quoque Ii, Vu æquales futuras. Singula igitur elementa, tum cur-

væ Rhodoneæ E I C, tum ellipticæ F V Q invicem æquantur; quare & perimeter semifolii Rhodoneæ erit quadranti curvæ ellipticæ æqualis, & duo quælibet folia perimetrum habebunt integræ curvæ ellipseos æqualem; Quod erat, &c.

C O R O L L A R I A.

I. Patet, Rhodoneam esse ellipsim quandam contraham; nam si confluentibus in centrum C punctis T, t, ordinatæ elliptici quadrantis V T, ut, in ramos abeant a centro C diductos, quadrans ellipsis in semifolium Rhodoneæ contrahetur, eadem curvæ longitudine manente.

II. Hinc iterum patet, Rhodoneam esse medietatem sectoris circularis circumscripsi; est enim semifolium E I C medietas quadrantis elliptici F V Q C, in quem expanderetur, si rami ab eorum centro dissoluti fierent paralleli, & rectæ C Q perpendiculares; cumque quadrans ellipsis sit ad quadrantem circularem, ut basis Q C ad basim C A, neinpe ut *a* ad *b*, in qua etiam ratione est sector E C A ad eundem quadrantem, ex *Prop. prima*, patet, ejusmodi sectorem æquari quadranti elliptico, ideoque duplum esse inscripti folii Rhodoneæ.

III. Insuper colligitur, æquales esse foliorum perimetros in Rhodoneis, quarum ratio sit reciproca, & radii suorum circulorum in eadem reciproca ratione sibi respondeant; nam si radius C F, vel E C *Figurae 17.* æquaretur basi ellipsis C Q *Figurae 16.*, & vicissim radius C F istius æquaret basim C Q ellipsis alterius *Figurae*, patet, eandem ellipsim F V utrobique resultare debere, quippe iisdem semiaxibus descriptam, eamque fore utravis folio isoperimetram, existente ibi ratione *a* ad *b*, hic

hic reciprocè b ad a . Exempli causa, si ratio a ad b sit subdupla, ut juxta *Prop. 3.* hinc proveniat Rhodonea tetrafolia, radio autem subduplo (adeoque æquali basi quadrantis ellipsis isoperimetrae) vicissim fiat Rhodonea juxta rationem duplam, quæ ex *Prop. 5.* unifolia evadet, erit hæc isoperimetra uni folio illius; nam basis quadrantis elliptici huic respondens basim habebit illius radio æqualem, adeoque eadem curva elliptica utravis folio æqualis ostenditur.

IV. Si verò in eodem circulo duæ Rhodoneæ describantur, altera juxta rationem a ad b , altera juxta reciprocam b ad a , perimetros suarum foliorum habebunt ipsis rationum antecedentibus a , & b proportionales; nam si primæ Rhodoneæ tertia quædam Rhodonea similis describeretur in circulo, ad cujus radium prioris radius esset ut a ad b , esset perimetrum primæ ad perimetrum tertiaræ sibi similis in ipsa ratione radiorum a ad b . Verùm perimeter hujus tertiaræ, ex *Coroll. præced.* æquatur perimetro secundæ, utpotè reciproca ratione, & juxta reciprocos radios descriptæ, ergo perimeter primæ ad perimetrum secundæ est in eadem ratione a ad b .

P R O P O S I T I O XII.

Rhodoneam datæ rationis a ad b minoris inæqualitatibus ex conica superficie secare.

Fiat ut a ad b , ita radius basis NB ad latus NC coni recti NCK, cuius basis diametro NK sit perpendicularis radius BF, (*Vid. Fig. 18.*) qui sit ad BR ut b ad a , & circa diametros BR, BF describantur semicirculi BLR, BSF, quos fecet quilibet radius BG in punctis L, S, sitque GH diametro NK perpendicularis. Si super circulo BLR erecta superficies cylindrica intelligatur secare conicam in communione

CIE, erit hæc (in planum explicata) ipsamet Rhodonea propositæ rationis. Nam communes sectiones cylindri-
cæ illius superficie cum planis triangulorum CBG,
CBF per axem coni CB transeuntium, erunt rectæ LI,
RE ipsi axi parallelæ, ideoque tam CI, ad BL, quām
CE ad BR erunt ut latus coni ad radium basis, scili-
cket ut *b* ad *a* ex constructione, sive ut FB ad BR, sive
SB ad BL; adeoque CE æquatur BF, & CI æqua-
tur BS, sive sinui GH. Explicata autem superficie
conica in planum sectorem circularem ipsi æqualem,
radio CN descriptum, ejus angulus planus NCG sub-
tendetur eodem arcu NG, subtendente in basi coni an-
gulum NBG; adeoque ut BN ad NC, sive ut *a* ad
b, ita erit angulus NCG ad ipsum NBG, cuius sinui
GH, ut vidimus, æquatur ramus CI folii CIE, cu-
jus maximus ramus CE æquat radium BF circuli ba-
sis; quare folium ipsum ad Rhodoneam pertinet in da-
ta ratione *a* ad *b* descriptam; Quod erat, &c.

C O R O L L A R I A.

I. Cūm sit etiam CE ad EO, ut CF ad FB, ut *b* ad *a*, ut
FB ad BR sintque CE, FB æquales, itidem æquales erunt
BR, EO, & semicirculus BLR quarta pars erit semicirculi
AEP duplum diametrum habentis, sive erit medietas
quadrantis AEO; est verò (ex nostra Appendice de
Fornicibus conicis, quam Vivianeis subjunximus jam
inde ab anno 1698) superficies conica ADEC ad su-
am basim ADEO, ut superficies semifolii CIE ad
suam ichnographiam BLR, nempe in eadem ratione
lateris coni ad radium basis; ergo cum ADEO du-
pla sit BLR, & superficies ADEC ipsius semifolii
CIE dupla erit, ut aliunde supra demonstravimus se-
ctorem folio circumscriptum illius duplum esse.

II. Cum ostensum sit esse angulum A C I ad N B G, uti & A C E ad N B F, in data ratione a ad b , patet etiam in eadem ratione esse angulum reliquum I C E ad reliquum S B F, existente (ut probavimus) ramo C I æquali ipsi B S ; (*Vid. Fig. 19.*) unde si semicirculi C S E, in arcus concentricos, centro C descriptos, resoluti, arcus quilibet P S, $p s$ dividantur ad puncta I, i, ut sit semper P I ad P S, $p i$ ad $p s$ in data illa ratione a ad b , erunt puncta I, i sic inventa ad curvam Rhodoneam.

III. Imo et si ratio a ad b majoris sit inæqualitatis, ad-huc Rhodoneas ope semicirculi describere licebit generalius quam in *Coroll. 2. Prop. 5.* si arcus P S, $p s$ producantur ad puncta I, i, ut sint P I ad P S, $p i$ ad $p s$ in data ratione a ad b . Facto enim arcu E A R ad quadrantem E A in eadem ratione, ductoque radio C R, fiet angulus R C E ad A C E, ut angulus I C E ad angulum S C E. adeoque & reliquus i C R ad reliquum s C A, cuius sinus æquatur C s, sive C i, in eadem ratione erit a ad b ; ideoque puncta I, i sunt ad Rhodoneam datæ rationis.

IV. Et si arcus illi P S, $p s$ in semicirculo descripti, tum dividantur in ratione a ad b , tum augeantur in reciproca ratione b ad a , curvæ interioris longitudo ad longitudinem exterioris erit ut a ad b , per *Coroll. 4. Prop. præcedentis.*

S C H O L I O N.

Verum hæc, pro instituto nostro, circa hujusmodi curvas delibasse sufficiat : quanquam alia etiam Rhodonearum symptomata enucleare in promptu esset, uti & alias florum species diversâ genesi efformatas exhibere facile foret,

foret, quorum etiam folia (ut postremā propositione folia Rhodonearum circa conicam superficiem advoluta dedimus) circa aliquam conoidalem superficiem convoluta describere possemus, & quandam foliorum in calice floris latentium imaginem adumbrare, nisi jam tædio Lectorum parcendum esset. Unum hoc admovere non prætermittam, quod ex ultimō proposta generali foliorum Rhodoneæ descriptione simplicissima ex circulo derivata, suspicari quis non immeritò posset etiam prima naturalium foliorum stamina, quæ in floris, aut fruticis semine latent, non necessariò similia esse foliis ipsis conspicuis, & jam germinantibus, sive adultis; sicut enim si florū, & fruticum folia nostras Rhodoneas re ipsa imitarentur, posset quis concipere, illorum prima stamna feminib⁹ cujuslibet speciei inclusa simplicissima circulari figurā infinitē parvā circumscribi, sed mox peculiari vi cujuslibet singularis speciei, dum geriniant, ita determinari succum nutritiū, ut dum in longum eorum axis extenditur, per quasdam undas, sive gyros, ipsis origini sui pedunculi, velut centro, circumpositos, expandatur, eosque semper in determinata ratione, vel arctiores, vel ampliores, quām si circularis primorum staminum figura retinenda esset: quo posito talis species foliorum Rhodoneæ, ac talis numerus, & forma exurgeret, qualem ratio illa determinaret. Ita etiam si alia lege florū, & fruticum frondes natura moliantur, non necesse est earum figuram, usque ad ipsa prima earundem stamina, ex quibus germinant, observari; sed illa in quibuslibet unius certæ, ac determinatae figuræ esse posset, quæ tantum pro diversa vi, determinante in ipsis expansionem succi nutritii, in singulis speciebus varianda foret, juxta diversam rationem, quæ per ipsorum staminum fibras dirigeretur. Sed ne extra chorūm saltemus, hæc Philosophis innuisse sufficiat.

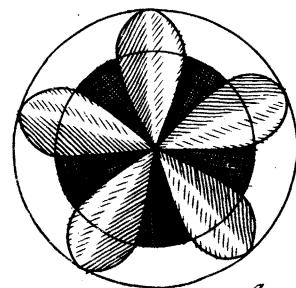
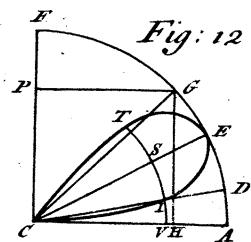
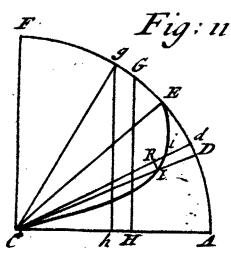
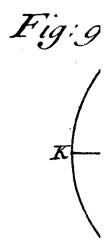
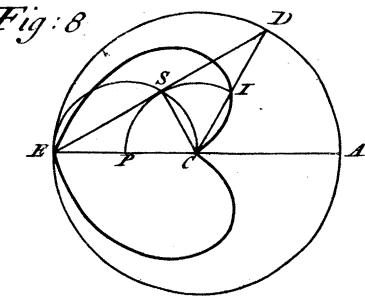
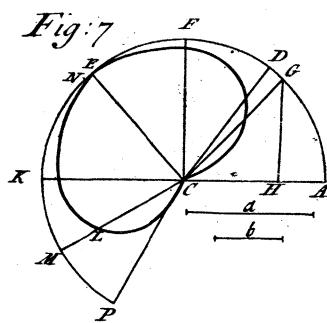
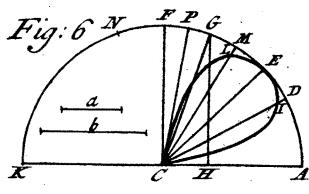
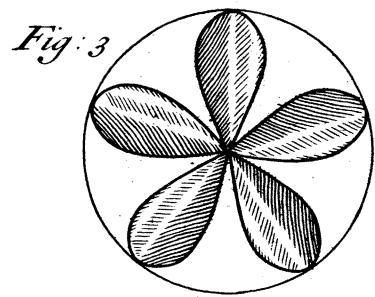
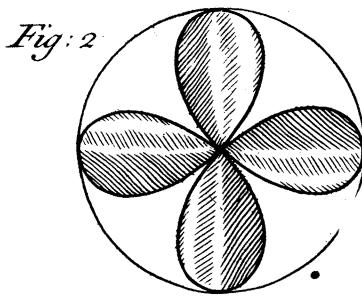
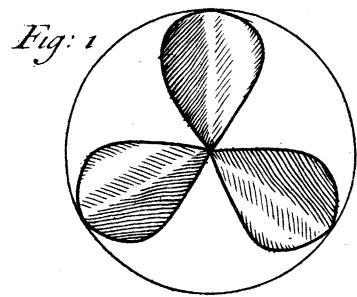
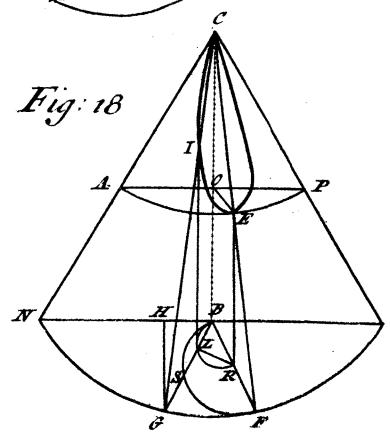
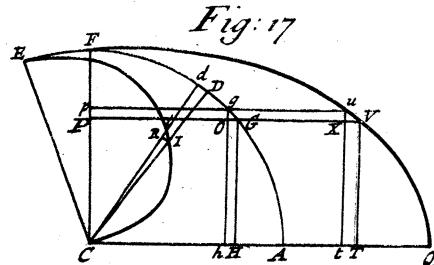
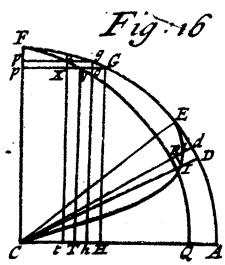
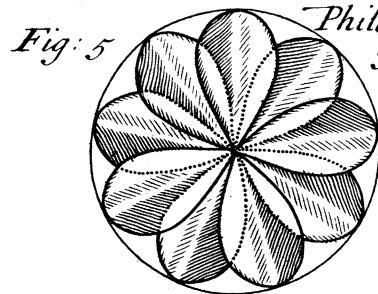
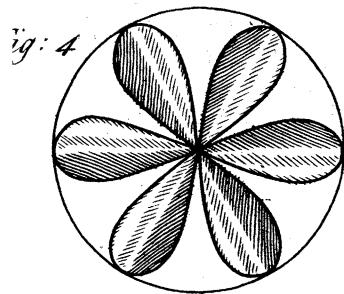

Fig:

Philosoph: Trans:
N°. 378.

